

اقسام وصیت

۱. تملیکی:

وصیت کند چیزی از اموالش یا حقوق شرعی وی برای کسی باشد.

در وصیت تملیکی موصی (۱)، موصی به (۲)، موصی له (۳) وجود دارند و گاهی توسط موصی وصی (۴) نیز تعیین می شود.

مثال: اگر کسی وصیت کند پس از مرگم یک میلیون تومان از اموالم را به پسر عمویم یا سادات محل بدهید، این وصیت تملیکی است.

ملاک قبول در وصیت

الف) تحقق وصیت و ترتب احکام آن متوقف بر قبول نیست؛ هر چند که در وصیت تملیکیه ای که برای اشخاص خاص است، تملک موصی له متوقف بر قبول اوست و به صرف وصیت موصی، موصی له قهر^۱ مالک نمی شود.

ب) هر چیزی که دلالت بر قبول کند، کافی است و لازم نیست لفظ باشد؛ مانند اینکه موصی به را بگیرد و در آن تصرف کند.

ج) قبول می تواند در زمان حیات موصی یا بعد از مرگ او باشد.

د) اگر موصی له قبل از رد یا قبول موصی به، فوت کند، ورثه او، حق قبول یا رد کردن وصیت را از موصی له ارث می برند؛ چه موصی له در زمان حیات موصی بمیرد و چه پس از او. البته اگر قرینه ای باشد که موصی فقط شخص موصی له مورد نظرش بوده، نه ورثه او، دیگر ورثه موصی له این حق را ارث نمی برند. همچنین است اگر موصی له در زمان حیات موصی بمیرد و موصی از وصیت خود برگردد.

۲. عهدی: وصیت کند که کارهایی برایش انجام شود؛ مثل امور کفن و دفن یا بجا آوردن حج یا نماز و روزه برای او.

در وصیت عهدیه، موصی، موصی به و وصی وجود دارند؛ یعنی در این نوع وصیت، موصی له وجود ندارد.

نکته

در وصیت عهدیه، قبول کردن وصی برای نفوذ وصایت اوست و تأثیری در لازم الاجرا بودن وصیت و تحقق وصیت

شرعی ندارد.

۳. فکیه: وصیت به فک ملک، مانند اینکه وصیت کند برده ای را آزاد کنند.

۱. وصیت کننده.

۲. آنچه در مورد آن وصیت شده است.

۳. شخصی یا افرادی که به نفع آنان وصیت شده است.

۴. شخصی که انجام وصیت به او واگذار شده است.